

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: OT/52/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1621201598
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Albert
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1621201598.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký, samosudkyňou Mgr. Zuzanou Albert, v trestnej veci obžalovaného M. Y., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom S. X. č. XXX, t.č. ÚVV a ÚVTOS Bratislava, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06. septembra 2021 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalovaný

M. Y., nar. XX.XX.XXXX v S., trvalo bytom S. X. XXX, toho času ÚVV a ÚVTOS Bratislava

sa uznáva za vinného, že

dňa XX.XX.XXXX v čase približne o XX.XX h viedol po L. ulici v meste S. osobné motorové vozidlo značky M. V., striebornej farby, evidenčného čísla A VIN: L kde bol zvukovou a svetelnou signalizáciou zastavovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Malacký, pričom túto výzvu na zastavenie nerešpektoval a hliadke PZ s vozidlom unikol cez mesto Malacký, obec Veľké Leváre až do obce Malé Leváre, kde svojou bezohľadnou a agresívnou jazdou opakovane ohrozoval ostatných účastníkov cestnej premávky, následne pre podozrenie z užívania návykovej látky bol vyzvaný, aby sa podrobil toxikologickému vyšetreniu na detekciu omamných látok, čo na mieste odmietol a rovnako tak sa následne v nemocnici v Malackách bezdôvodne odmietol podrobiť odberu a vyšetreniu moču a krvi za účelom zistenia prítomnosti návykových látok, a toto motorové vozidlo viedol i napriek tomu, že mu bola rozhodnutím správneho orgánu Okresným dopravným inšpektorátom v Malackách, pod č. p.: ORP-P-134/MA-ODI2-2018 zo dňa 06.06.2018, právoplatným dňa 21.06.2018, uložená sankcia pokuta vo výške 500,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 28 mesiacov, ktorý začal plynúť dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia, rozhodnutím správneho orgánu Okresným dopravným inšpektorátom v Malackách, pod č. p.: ORP-P-199/MA-ODI2-2018 zo dňa 16.07.2018, právoplatným dňa 16.07.2018, mu bola uložená sankcia pokuta vo výške 700,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 48 mesiacov, ktorý začal plynúť dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia, rovnako tak mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacký spisovej značky OT/84/2018 zo dňa 09.07.2018, právoplatným dňa 09.07.2018, uložený i trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na dobu 4 roky, ktorý bol následne uložený rozsudkom Okresného súdu Malacký spisovej značky 1T/68/2018 zo dňa 27.03.2019, právoplatným dňa 27.03.2019, a to v trvaní 4 roky, ako i trestným rozkazom Okresného súdu Malacký spisovej značky OT/11/2019 zo dňa 23.01.2019, právoplatným dňa 23.01.2019, kde mu bol uložený rovnako aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na dobu 4 roky, pričom doba výkonu týchto trestov v čase posudzovaného skutku neuplynula, o čom obvinený vedel,

t e d a

- maril výkon rozhodnutia súdu a orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu a štátneho orgánu o zákaze činnosti,
- pri výkone činnosti, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, sa odmietol podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi a iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona a s prihliadnutím na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona a § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho súd pre výkon trestu z a r a d ŭ j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 17. júna 2021 Okresnému súdu Malacky obžalobu zo dňa 17. júna 2021, č. 2Pv162/21/1106-6, na obžalovaného M. Y., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06. septembra 2021 obžalovaný po poučení o svojich právach a povinnostiach urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku zisťoval, či obžalovaný:

- c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.
- d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.
- f) rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.
- g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.
- h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovaného za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom na prijatie vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadom trestu, a to výsluchom obžalovaného a oboznámením, resp. prečítaním výpisu z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, trestného rozkazu OT/84/2018 zo dňa 09.07.2018, trestného rozkazu OT/11/2019 zo dňa 23.01.2019, rozsudku 1T/68/2018-92 zo dňa 27.03.2019, rozhodnutia o priestupku č. ORP-P-134/MA-ODI2-2018 zo dňa 06.06.2018, rozhodnutia o priestupku č. ORP-P-199/MA-ODI2-2018 zo dňa 16.07.2018, evidenčnej karty, výpisu z registra trestov a výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR.

V súvislosti s výrokom o treste súd uvádza, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ako aj vytvoriť podmienky na výchovu páchatela k tomu, aby viedol riadny život a ďalej má iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálneho odsúdenia páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t.j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli. V zmysle zásady legality trestu je možné uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom trestné sadzby za jednotlivé trestné činy sú ustanovené v osobitnej časti Trestného zákona. Súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a zároveň má trest postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V každom prípade treba nielen zisťovať všetky okolnosti prípadu, ale aj objektívne, t.j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich, ich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Vo všeobecnosti súd konštatuje, že pri ukladaní trestu sa musí v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Závažnosť trestného činu určuje sám zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy, podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia, zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody), alebo povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody. Pri prečine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. stanovuje zákonodarca trestnú sadzbu v rozpätí až na jeden rok a pri prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 v rozpätí až na dva roky. Už týmto uvedené trestné činy zákonodarca zaraďuje medzi prečiny (§ 10 ods. 1 písm. b) Tr. zák.).

Pri ukladaní trestu obžalovanému M. Y. je nevyhnutné vychádzať predovšetkým z ustanovenia § 41 ods. 1 Trestného zákona, ktorý pri zbíhajúcich sa trestných činoch stanovuje povinnosť ukladať úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Prísnejším trestným činom je v danom prípade prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, preto je pri ukladaní trestu potrebné vychádzať práve z trestnej sadzby tohto prečinu, kde výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 348 ods. 1 Trestného zákona) je až na dva roky.

Súd pri zvažovaní druhu trestu, ktorý bolo nutné uložiť obžalovanému za spáchanie skutku, vychádzal okrem závažnosti spáchaného prečinu aj z toho, že nepodmienečný trest odňatia slobody je trest ultima ratio (posledná a krajná možnosť), ktorý môže súd uložiť len vtedy, ak iné druhy trestov, prípadne iné formy trestu odňatia slobody, nemôžu celkom zjavne viesť k náprave obžalovaného.

Súd vyhodnotil kritériá, ktoré sú uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona a ktoré sú fakticky vyjadrením znakov skutkovej podstaty trestného činu, a to objektívnej stránky (spôsob spáchania činu a jeho následok), subjektívnej stránky (zavinenie a pohnútku), subjektu (osoba páchatela) a ďalej vyhodnotil tiež priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj pomery páchatela a možnosti jeho nápravy.

Pokiaľ ide o spôsob spáchania činu a jeho následok, tak súd konštatuje, že obžalovaný viedol motorové vozidlo v období, kedy mal (v iných trestných, ako aj priestupkových konaniach) uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá, pričom si bol vedomý, že tento trest dosiaľ neuplynul a trvá. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp.zn. OT/84/2018 zo dňa 09.07.2018, právoplatným dňa 09.07.2018 bol obžalovaný odsúdený pre prečin marenia výkonu

úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní päť mesiacov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a na trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu štyri roky. Trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp.zn. OT/11/2019 zo dňa 23.01.2019, právoplatným dňa 23.01.2019 bol obžalovaný odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní päť mesiacov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a na trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu štyri roky. Rozsudkom Okresného súdu Malacky č.k. 1T/68/2018-92 zo dňa 27.03.2019 bol obv. M. Y. odsúdený pre pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na spoločný trest odňatia slobody v trvaní sedem mesiacov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a na trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu štyri roky. Cit. rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.03.2019 a súčasne zrušil v trestnom rozkaze Okresného súdu Malacky z 09.07.2018 sp.zn. OT/84/2018, výrok o vine a celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Okrem samotnej skutočnosti, že obžalovaný vedome sadol za volant v čase, kedy mal uložený a trvajúci zákaz činnosti riadenia motorových vozidiel, je nutné pri rozhodovaní o treste zohľadniť v rámci spôsobu spáchania trestného činu tiež reakciu obžalovaného na to, že bol pri páchaní tejto trestnej činnosti prichytený hliadkou PZ SR. Obžalovaný sa totiž snažil prostredníctvom rýchlej a agresívnej jazdy s motorovým vozidlom a následne schovávaním sa v priestoroch ním obývaného domu pred hliadkou uniknúť a tak sa vyhnúť svojmu zadržaniu. Takto ohrozoval nielen príslušníkov PZ SR, ktorí sa snažili unikajúce vozidlo zastaviť, ale najmä tiež ostatných účastníkov cestnej premávky. Následne, keď hliadka obžalovaného zadržala, bol vyzvaný, aby sa podrobil toxikologickému vyšetreniu na detekciu omamných látok, čo na mieste odmietol a rovnako tak sa následne v nemocnici v Malackách bezdôvodne odmietol podrobiť odberu a vyšetreniu moču a krvi za účelom zistenia prítomnosti návykových látok, a to napriek tomu, že by to nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie a napriek tomu, že bol na následky takého konania písomne upozornený. Z vyššie uvedeného vyplýva záver, že spôsob spáchania trestného činu v danom prípade nemožno opomenúť a je potrebné to premietnuť aj do ukladaného trestu.

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd ďalej zistil, že obžalovaný bol v minulosti celkom 13 x súdne trestaný, z toho 9 x mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody a v súčasnosti je opätovne stíhaný pre trestnú činnosť. Vzhľadom na uvedené je možné konštatovať, že sa jedná o recidivistu a osobu náchylnú na páchanie trestnej činnosti a že nejde o ojedinelé správanie sa obžalovaného. Napriek viacnásobnému predchádzajúcemu odsúdeniu pre trestnú činnosť je obžalovaný opätovne trestne stíhaný, z čoho je zrejmé, že predchádzajúce trestné konania a jeho odsúdenia zjavne nespĺnili u obžalovaného výchovný a resocializačný účel a nevedli k jeho náprave k tomu, aby viedol riadny život. Posledné tri odsúdenia obžalovaného boli za prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ktorý mu je obžalobou kladený za vinu aj v tomto prípade.

Z lustrácie priestupkov ďalej vyplýva, že obžalovaný sa pred spáchaním skutku dopustil 3 priestupkov (dvakrát jazda bez vodičského preukazu a napadnutie), za ktoré bol sankcionovaný pokutami a zákazom činnosti.

Pri ukladaní trestu súd u obžalovaného prihliadol aj na pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd zohľadnil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a oľutoval ho. Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti, tak súd zistil priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný spáchal viac trestných činov [prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona], ako aj § 37 písm. m) Trestného zákona, keďže obžalovaný pred spáchaním skutku už bol za trestný čin odsúdený. K tomu súd osobitne uvádza, že za priťažujúcu okolnosť súd nepovažoval odsúdenia Okresného súdu Malacky pod sp. zn. OT/84/2018, 1T/68/2018, ani OT/11/2019, nakoľko tieto odsúdenia sú znakom skutkovej podstaty prečinu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným; súd preto zohľadňoval len ostatné odsúdenia obžalovaného.

Vzhľadom na to, že prevažoval pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi v pomere 2:1, s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona súd zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej

trestnej sadzby o jednu tretinu. Základom na zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby, t. j. 24 mesiacov; takýmto spôsobom dospel súd k upravenej trestnej sadzbe 8 až 24 mesiacov.

Pri rozhodovaní o ukladaní druhu a výmery trestu súd nemohol, ako je už vyššie uvedené, opomenúť osobu obžalovaného, ktorého posledné tri odsúdenia boli práve za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pričom bol vo všetkých prípadoch odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. Trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp.zn. OT/84/2018 zo dňa 09.07.2018, právoplatným dňa 09.07.2018 mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní päť mesiacov nepodmienečne, trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp.zn. OT/11/2019 zo dňa 23.01.2019, právoplatným dňa 23.01.2019 mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní taktiež päť mesiacov nepodmienečne a následne rozsudkom Okresného súdu Malacky č.k. 1T/68/2018-92 zo dňa 27.03.2019 bol odsúdený na spoločný trest odňatia slobody v trvaní sedem mesiacov nepodmienečne, pričom týmto rozsudok bol zrušený v trestnom rozkaze Okresného súdu Malacky z 09.07.2018 sp.zn. OT/84/2018, výrok o vine a celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Vzhľadom na to, že sa obžalovaný dopustil stíhaných prečinov dňa 16. júna 2021, je zrejmé, že ide o recidívu, a to recidívu rovnorodú (opakované páchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, dokonca v prejednávanom prípade navyše spojené s ohrozením pod vplyvom návykovej látky). Súd preto dospel k záveru, že obžalovanému je nutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko ani opakovane uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody celkom zjavne nevedli u obžalovaného k náprave a preto by pre nápravu obžalovaného neboli postačujúce ani samotné alternatívne tresty. V danom prípade ide od roku 2018 totiž až o štvrté odsúdenie obžalovaného za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, tu navyše v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, a je teda úplne zrejmé, že obžalovaný ignoruje zákazy činnosti viesť motorové vozidlá, predchádzajúce tresty, aj keď spojené s nepodmienečným odňatím slobody neprevychovali obžalovaného a nepôsobili naňho tak, aby začal viesť riadny život; obžalovaný je nepochybne recidivista.

Súd pri určovaní výmery trestu prihliadol na výmery trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené pri predchádzajúcich odsúdeniach za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, a to 5 mesiacov a 7 mesiacov, pričom tresty tohto trvania zjavne nevedli k náprave obžalovaného. Za primerané súd vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti považoval uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné uviesť, že trest uložený na hlavnom pojednávaní je nižší, ako bol pôvodne uložený v trestnom rozkaze v tejto trestnej veci, čo je dôvodené práve zmenou na strane obžalovaného, ktorý v prípravnom konaní vinu popieral (absentovala teda akákoľvek poľahčujúca okolnosť pri ukladaní trestu), pričom na hlavnom pojednávaní požiadal obžalovaný súd o možnosť urobiť vyhlásenie vine, čo bolo zohľadnené v zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona. Taktiež je žiaduce v tejto súvislosti uviesť, že obžalovaný požiadal súd o možnosť urobiť vyhlásenie o vine až po výsluchu 2 svedkov, avšak s ohľadom na počet navrhovaných svedkov v danom prípade nemožno konštatovať, že by obžalovaný urobil vyhlásenie o vine výlučne pod ťarchou vykonaného dokazovania. Takýto trest vo výmere 9 mesiacov podľa názoru súdu zohľadňuje možnosti nápravy páchatel'a a zodpovedá zásadám individuálnej a generálnej prevencie. Uložený trest odňatia slobody bude dostatočnou represiou pre obžalovaného a tiež naplnením účelu, že obžalovaný sa v budúcnosti bude vyvarovať páchaniu trestnej činnosti a starostlivejšie zväži následky svojho konania.

Pre výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, a to dokonca opakovane.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.